

Pál második levele Timóteushoz 1-2. Fejezet

Ez Pál utolsó levele, aki most ismét egy római börtönben ül. Úgy tűnik, hogy első bebörtönzéséből kiengedték, és szabadságot kapott arra, hogy még egy kis ideig hirdesse az evangéliumot. A különböző leveleket és az Apcsel történéseit összerakva látható, hogy előbb Milétoszba, majd Korintusba ment, aztán Troász és talán Efezus következett. Ezek után tartóztathatták le, és ismét Rómába vitték.

Pál rájött arra, hogy a római helyzet megváltozott, tudja, hogy most már halálbüntetés vár rá, és azt is tudja, hogy nagyon rövid ideje van hátra addig, amíg Néró ki fogja végeztetni őt a Jézus Krisztusban vetett hite miatt. Mindezek tudatában írja meg utolsó levelét lelki fiának és hűséges tanítványának, Timóteusnak, akinek tanításába oly sok időt és energiát fektetett azért, hogy ő tovább tudja vinni az eddigi munkáját.

Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, a Krisztus Jézusban való élet ígérete szerint

A halálbüntetés ott lebeg a feje fölött, és mégis az életről, a Krisztus Jézusban való életről beszél, amely örökkévaló. Jézus azt mondta, hogy *ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik.*

János azt írja: *Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet.*

Köszönjük Istenem, hogy még akkor is az életről beszélhetünk, ha halálbüntetés lebeg a fejünk fölött!

Egyszer egy gazdag ifjú Jézus lába elé borult és azt kérdezte „*Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?*” Láta Krisztusban az örök életet, és ő is azt szeretete volna, amely most már a miénk is Jézus Krisztusban.

Timóteusnak, szeretett fiának

Pál itt sok szeretetre utaló jelzőt használ Timóteussal kapcsolatban, hiszen tudja, hogy bizonyára ez az utolsó alkalom, amikor még írhat neki.

Kegyelem, irgalom, békesség Istentől, a mi Atyánktól és a Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.

Ezek Isten csodálatos ajándékai: a kegyelme, az irgalma és a békessége.

Hálát adok az Istennek, akinek őseimhez hasonlóan tiszta lelkiismerettel szolgálok, amikor szüntelenül, éjjel és nappal megemlékezem rólad könyörgéseimben

Az Isten által használt emberek mindnyájan nagyon sokat imádkoztak, és Pál is folyamatosan beszél imaéletéről a leveleiben. Olyan ember volt aki imával élt, imával lélegzett, imával aludt el, mert nagyon közeli kapcsolata volt Istennel és Jézus Krisztussal.

Pál rájött arra, hogy ha azt akarja, hogy az Ige szolgálata igazságban folytatódjon, akkor saját távozása után Timóteuson lesz a feladat nagy súlya. Amikor Pál elküldte Timóteust Filippibe, azt írta, hogy azért küldtem hozzátok Timóteust, mert nincs senki, aki annyira hozzám hasonlóan gondolkodna, mint ő.

Pál példaképe volt Timóteusnak, így Pál láthatta, hogy ez a fiatalember megértette a küldetést, ismeri a szívét, ezért tudta, hogy Timóteus lesz az, aki Isten kegyelmének szolgálatát tovább tudja vinni. Ez volt az oka annak, hogy Pál éjjel-nappal imádkozott Timóteusért valahogy így: „Uram ő még nagyon fiatal, nincs elegendő tapasztalata, de használd, segítsd és áldd meg őt.”

és könnyeidre emlékezve látni kívánlak, hogy öröm töltsön el.

Bizonyára, amikor Efezusban Pál utoljára látta Timóteust, és el kellett menjen, akkor Timóteus sírt, és talán Pállal akart menni. Valószínű, hogy Pált Efezusban tartóztatták le, amikor a római kormány újból üldözni kezdte a zsidókat, és Timóteus Pállal akart utazni Rómába. Viszont nagy szükség volt arra, hogy Efezusban maradjon, mert az ottani gyülekezetet támadták a tévtanítók.

Milyen gyönyörű kapcsolat tud kialakulni az emberek között Jézus Krisztusban. Isten családja még a természetes családunkat is meghaladó kapcsolatokat eredményez, hiszen az Ő szeretete összekapcsolja a szíveket és a lelkeket.

Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan.

Milyen nagy áldás, ha az embernek istenfélő elődei vannak! Mekkora áldás egy istenfélő nagymama és édesanya!

Az én nagymamám egy igen különleges asszony volt, és Santa Barbarában élt. Az ottani gyülekezet lekipásztora igen fiatal volt, nem volt még házasember, és a nagymamám sokfelé elkísérte őt. Egész életét az Úr szolgálaltának szentelte, és amikor rákos volt és a kórházban haldoklott kevés nővér volt az ő osztályán. Felkelt és segített a betegeknek, gondozta őket, hiszen ez volt az élete, hogy szolgálja Istent és bízson benne.

A sírkövére azt írták, hogy „Jézust nem lehet legyőzni.” Én korábban nem tudtam hogy ez van a sírkövén, és amikor az édesanyám meghalt azt írtuk az ő sírkövére, hogy „Jézust nem lehet legyőzni.” A nagymamám továbbadta a hitét az édesanyámnak. Emlékszem arra, amikor gyerekkoromban az öcsém asztmás volt és jöttek a rohamai, nem tudott aludni, és akkor a másik szobában édesanyám elkezdte énekelni, hogy „Jézust nem lehet legyőzni”, és közben ringatta a kicsit.

Amikor betegek voltunk, akkor mindig azt énekelte nekünk, hogy „Jézust nem lehet legyőzni”. Az öcsém kigyógyult az asztmából, Jézus győzött, és egész életünk során az

Úr vigyázott ránk. Édesanyám egész élete erről szólt, és ezért írtuk ezt a sírkövére, anélkül, hogy tudtuk volna, hogy ugyanez áll a nagymamám sírkövén is.

Milyen dicsőséges az az örökség, ami az Úrban és a Lélekben a miénk! Az Istenben való bizalom öröksége a legnagyobb ajándék, amit a gyerekeinknek adhatunk! Nagyon fontos, hogy továbbadjuk ezt!

Ezért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely kezeim rád tétele által van benned.

Pál már említette ezt néhányszor. Amikor Timóteus fiatalemberként elkezdett a liztrai gyülekezetben szolgálni, akkor a vének kézzel imádkoztak érte, és ekkor az Úr Pálnak egy próféciát adott, amelyben elmondta, hogy Timóteus milyen ajándékokat fog tőle kapni, és milyen szolgálatot fog ellátni az élete során. Pál most emlékezteti őt arra, hogy használja Isten ajándékait.

Megtörténhet, hogy elhanyagoljuk azokat az ajándékokat, amelyeket Istentől kaptunk. De Isten nem azért adta ezeket, hogy elhanyagoljuk, hanem azért, hogy használjuk őket.

Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten

Valószínű, hogy Timóteus egy kissé félénk volt arra, hogy ezeket az ajándékokat használja, és a félelem a Sátán kezében eszköz arra, hogy megkadályozzon bennünket a Lélek ajándékainak gyakorlásában. „Ki tudja, mit gondolkodnak majd rólam az emberek, ha ezt mondom nekik?”

hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.

Ne szégyelld hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt, se engem, az ő foglyát, hanem szenvedj velem együtt az evangéliumért, Isten ereje által.

Sokszor megóvhatjuk magunkat a bajtól, ha befogjuk a szánkat. De vannak esetek, amikor ki kell nyissuk a szánkat és vállalnunk kell a bajt. Amikor az emberek istenkáromló dolgokat mondanak, akkor megtehetjük azt, hogy nem szólalunk meg, és csak magunkba mondjuk, hogy milyen ostobák ezek. Vagy mondhatjuk nekik: „Tisztában vagytok azzal, hogy mit beszéltek? Hogy lehet ilyen szennyes a szátok? Nem zavar titeket, hogy ilyen piszkos gondolataitok és beszédeitek vannak?”

Amikor az emberek Jézus nevét gyalázatos módon használják, gyakran azt szoktam mondani nekik, hogy „Ez fáj nekem. Egy olyan emberről beszéltek, akit a világon a legjobban szeretek, és aki azért halt meg, hogy megszabadítson a bűneimtől.” Néha megharagszanak, néha rámnéznek, hogy mit gondolok én magamról, de Pál azt mondja Timóteusnak, hogy Isten az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk.

Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk.

Nem a cselekedeteink alapján, hanem Isten végzése alapján szabadított meg. Ez volt az az üzenet, amelyet Pál hirdetett, és ezt próbálta elferdíteni az egyházba beszivárgó törvénykezés.

Timóteus az efezusi gyülekezetben szolgált, és már ott is megjelentek azok a magok, amelyek kezdtek gyökeret verni, és el próbálták fordítani az embereket Jézus Krisztus dicsőséges kegyelmi evangéliumától, amelyet Pál hirdetett.

Pál arról beszél Timóteusnak, hogy fenntartásai vannak amiatt, hogy az emberek el fognak fordulni Isten kegyelmétől, még mielőtt ebben megerősödtek volna. Néhány évvel később Jézus egy levelet írt Efezusba, és valóban sok gond volt a gyülekezetben. Jézus megtérésre szólította fel az efezusi gyülekezetet, és azt mondta, hogy ha nem térnek meg, akkor az Ő jelenléte eltávozik tőlük.

Az efezusiak eljutottak oda, hogy az egész vallásuk a cselekedetekre alapult, mert az Úr azt írta, hogy *Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról* – eljutottak hát egy törvény alapú kapcsolathoz, egy olyan „szabaduláshoz”, amely tettektől függ.

Pál ebben a levelében viszont azt írja, hogy *Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk.*

Az Urral való törvénykezésem alapuló kapcsolat következménye a kapcsolat elvesztését eredményezi, mert Jézus nem törvényi, hanem szereteten alapuló kapcsolatot szeretne velünk. Ezért írta Efezusnak, hogy *nincs meg már benned az első szeretet.*

Jézus velünk is egy szeretet alapú kapcsolatot akar. Nem érdekli az, hogy milyen törvényeket és szabályokat tartasz be, hogy mit munkálsz nap mint nap, csak az érdekli, hogy szeresd Őt mindenek felett. Efezusnak ezt írta:

Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhöz hasonló cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz.

Mit jelentett a gyertyatartó? Jézus folyamatos jelenlétét az emberek között.

Isten mindig szeretett minket, de

Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által

Az eget hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.

Egyetértek azzal, aki azt állítja, hogy Isten a természetén keresztül szól hozzá, mert Ő nekem is beszél a természetén keresztül, és imádom: amikor a tengerparton sétálok, amikor egy gyönyörű naplementét nézhetek végig, amikor a sivatagban ott ülhetek a csillagok alatt, és láthatom a galaxis hatalmasságát, vagy a zuhogó patakokat az erdők mélyén. A Biblia is azt írja, hogy Isten beszél a természetén keresztül:

Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.

*Nincs szó és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik,
mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig.*

De ezen kívül van valami, amit a természet nem tud elmondani: azt, hogy Isten mennyire szeret. Ennek felfedéséhez többre volt szükség, Jézus Krisztusra. Érdekes, hogy amikor Isten meg akarja mutatni a szeretetét, akkor mindig a keresztre mutat.

Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét

Néró kimondta a halálbüntetést Pál fejére, de Pál azt mondja, hogy Jézus megtörte a halál erejét. Istennek hála az életért, ami nekünk adatott!

és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.

A keresztény ember soha nem hal meg! Nem helyes, ha azt mondjuk, hogy Isten gyermeke meghalt. Pál azt mondta, hogy amikor a földi sátram, a földi testem meghal, akkor lesz egy örök sátram a mennyekben, és *mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól; mert hitben járunk, nem látásban. De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz.*

Amikor tehát egy keresztény meghal, akkor nem azt kellene mondjuk, hogy „a múlt héten meghalt”, hanem azt, hogy „a múlt héten elköltözött”. „Láttad mostanában Jánost?” „Ó, hát nem tudtad, hogy egy gyönyörű palotába költözött, és már nem lakik abban az öreg sátorban?”

aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.

Jézus azt mondta Mártának, amikor meghalt a testvére: „*Feltámad a testvéred!*”

Márta így válaszolt: „*Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.*”

Jézus ekkor ezt mondta neki: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?*”

Ez az evangélium! Ez az, amit hirdetnünk kell! Az Úr legyőzte a halált, és aki hisz benne, az soha nem fog meghalni! Nem akarok ebben a buta, öreg sátorban lakni míg a világ.

A napok múlása egyre vonzóbbá teszi az Úrhoz való költözést. Olyan dolgok kezdenek fájni, nyílalni, amit soha nem éreztem ezelőtt. A legnehezebb az, hogy reggel felkelés után végigmenjek a szobámon. Elég hosszú idő telik el, amíg akár csak az egyik lábamat a földre tudom helyezni, és egyáltalán nem nevetséges, de az öreg sátram lassan-lassan elhagy engem.

De Isten legyőzte a halált, és egy örökkévaló helyet készített el számomra, életet adott és halhatatlanságot.

Ennek az evangéliumnak a szolgálatára rendeltettem én hírnökül, apostolul és tanítóul.

Pálnak erre a három dologra volt elhívása: a prédikációra, az apostolságra és a tanításra. A prédikációt arra rendelte el Isten, hogy a hitetleneket Jézus Krisztus hitére ébressze, ezért ez nem irányulhat sem a hívők, sem a szentek, sem az egyház felé. A prédikációban az Isten által az emberek számára elküldött jóhírét, evangéliumát jelentem ki: nem kell továbbra is bűnben élni, és ebben meghalni, hanem örök életük lehet Jézus Krisztus segítségével. Térjete meg, higgyetek az Úr Jézus Krisztusban – ez a prédikáció.

A tanítás a gyülekezet számára szükséges. A mai egyház gyengesége az, hogy túl sok a prédikáció és túl kevés a tanítás. Az egyház majdnem halálra prédikálta magát. A tanítás arról szól, hogy hogyan éljünk, hogyan növekedjünk, hogyan fejlődjünk az Istennel való kapcsolatunkban. Ez az amire a mai egyháznak szüksége van és itt vannak a legnagyobb hiányosságok.

Pál szolgálata a prédikáció és a tanítás kombinációja volt.

Ezért is szenvedem ezeket, de nem szégyellem, mert tudom, kiben hiszek

Figyeljünk meg, hogy nem azt mondta, hogy miben hiszek, hanem azt, hogy Kiben! Sokan mondják azt, hogy tudom, hogy miben hiszek: a megfelelő tanításban, az apostoli hitvallásban, stb. Tudják azt hogy miben hisznek, de nem az a lényeg, hogy miben, vagy mit hiszel, hanem az, hogy Kiben hiszel!

és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra.

Fontos a megfelelő tanítás, de az nem tud megmenteni téged, csak egyedül Jézus Krisztus. Nem egy rendszerben, egy vallásban vagy egy doktrinában hiszünk, hanem egy személyben, aki szabadulást hoz.

A „rám bízott” kifejezés a görögben egyenértékű a „bankbetét” szóval. Pál ezzel azt mondja, hogy lehet, hogy Néró a fejemet véteti, de Isten meg fogja tartani az életemet, mert tudom, hogy Kiben hiszek, és meg vagyok győződve, hogy Ő meg tud engem tartani.

Az egészséges beszéd példájának tekintsd, amit éntőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben.

Pál az Apcsel szerint, amikor utoljára járt Milétoszban, akkor üzenetet küldött az efezusi véneknek, hogy jöjjenek el hozzá, mert sietett Jeruzsálembe, hogy elvigye a pogány gyülekezetek ajándékait az ottani gyülekezetnek az ünnep alkalmával. Az efezusiak a tengerparton találkoztak vele, ahol már várt Pálra a hajója, és ő elmondta nekik, hogy most indul Jeruzsálembe, és nem tudja, hogy mi fog vele történni, csak annyit tud, hogy akármerre jár, a Lélek meg akarja kötni őt, de ezenkívül nem tud semmit, mert az Úr nem mutatott meg többet.

Továbbá azt mondja nekik, hogy
nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek az Isten teljes akaratát.

Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett. Tudom, hogy távozásom után dühös farkasok jönnek közétek, akik nem kímélik a nyáját, sőt közületek is támadnak majd férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat. Vigyázzatok azért, és emlékezzetek arra, hogy három évig éjjel és nappal szüntelenül könnyek között intettelek mindnyájatokat.

Pál előre látta, hogy mindez meg fog történni, tudta, hogy ezen nem tud segíteni, de bátorította őket, hogy maradjanak meg az Igében és abban a hűségben, amit Ő mutatott nekik. És miután Pál elment, valóban jöttek a tévtanítók. Most pedig Timóteus volt ott Efezusban és megpróbál a tévtanításokkal szembeszállni, ezért Pál azt írja neki:

Az egészséges beszéd példájának tekintsd, amit értőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által. Tudod, hogy az Ázsiában levők mind elfordultak tőlem, köztük Fügelosz és Hermogenész is.

Az ázsiaiak mind Pál ellen fordultak, és többé nem tudott ott hatással lenni. Tudták, hogy nem kell többé attól félniük, hogy Pál apostolként eljön hozzájuk, és a tévtanításokat kigazítja, ezért aztán mélyre süllyedtek a tévhitekben, és a tévtanítók maguk mögé állították az embereket. Ezek közül említi Pál néhányat, akik elfordultak tőle.

A halálbüntetés kimondása idején a legtöbben elfordultak Páltól, még Démász is, aki oly sokáig volt hűséges. A többiek elmenekültek, csak egyedül Lukács volt vele Rómában. De volt még valaki, aki gondoskodott róla:

Az Úr legyen könyörületes Onéziforosz háza népe iránt, mert sokszor felüdített engem, és nem szégyellte bilincseimet.

Pál ott senyvedett a római börtönök egyikében, Onéziforosz pedig elment Rómába, és végigkutatva a börtönöket, míg végül megtalálta Pált, gondoskodott róla és bátorította őt.

Sőt amikor Rómában volt, buzgón keresett engem, és meg is talált. Adja meg neki az Úr, hogy irgalmat találjon nála azon a napon. És hogy milyen nagy szolgálatokat tett Efezusban, azt te tudod legjobban.

Onéziforosz egy áldott ember volt, és még Efezusban is gondoskodott Pálról, és utána Rómában is megtalálta őt, és szolgált neki.

Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely a Krisztus Jézusban van. És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek.

A törvényeskedés, a cselekedeteken alapuló hit fenyegetése árnyékában írja Pál, hogy erősödjön kegyelemben.

Az evangélium terjedésének módját láthatjuk itt Pál leírásában, amikor azt mondja Timóteusnak, hogy azt ugyanúgy adja át megbízható embereknek, mint ahogy Pál adta át korábban neki, hogy aztán ők is taníthassanak másokat tovább.

Amikor idősebbek leszünk, akkor a lelkészek fiatal nemzedékének tanításába kell fektessük az életünket, megosztva velük a tapasztalatainkat, rájuk bízva az evangéliumot, hogy majd ők is továbbadhassák megbízható embereknek, hogy majd azok tovább taníthassák az embereket.

Amikor elkezdtek a Calvary Chapel-ben a szolgálatunkat, akkor egy csoport férfival és gyakran a feleségeikkel is találkoztunk hetente ötször két éven keresztül, hogy átadjuk nekik az evangéliumot, és a teljes Bibliát tanítottuk számukra. Két év múlva azt mondtam nekik, hogy most már ideje, hogy kezdjétek a saját házicsoportotokat tanítani. Elkezdtek tanítani, és minden héten a tanítások előtt felhívtak a kérdéseikkel. Újabb két év után az emberek, akik a tanításaik alatt tértek meg, elindították az ő saját házicsoportjaikat. Így adták tovább és tovább a tanításokat az egyik lelki generációtól a másikig. Ez a fejlődés folyamata.

Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája.

Valódi kemény küzdelem közepette élünk, amely az emberi lélek örökkévaló sorsáról szól. Az ellenség hajthatatlan, éjjel-nappal támad, soha nem lankad, és a nyomás hatalmas. Ezért mondja Pál Timóteusnak, hogy vállalja a harcot, mint egy jó katona.

Egy harcos sem elegendik bele a mindennapi élet gondjaiba

Ez a mi hatalmas problémánk! Jézus mondta, hogy „*Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezdedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen lepjen meg titeket az a nap, mint valami csapda, mert úgy fog rátörni mindazokra, akik a föld színén laknak.*

Amikor Jézus arról beszélt, hogy a tövis és a búza is egyszerre nő, a tövisről beszélve azt mondta, hogy *akiknél a tövis közé esett, azok hallották az ígét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják azt, és nem érlelnék termést.*

Az élet gondjai tehát elfojthatják a gyümölcsöket. Aki háborúba készül, azt nem érdeklik a napi élet gondjai, mert miközben harcol, nem foglalkozhat csipp-csupp ügyekkel. *hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta.*

Elköteleztem magam a hadsereg parancsnokának, hogy szolgálni fogok, elhívásom van, és harcolni fogok. Bármely pillanatban jöhet a parancs, hogy indulni kell, kész kell legyek az indulásra, mert szeretném megnyerni annak a tetszését, aki harcosává fogadott. Az életem vágya az, hogy Isten tetszését megnyerjem, aki felfogadott erre a háborúra.

Most pedig Pál az olimpiára tesz utalást:

Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez. A fáradozó földművesnek kell először a termésből részesülnie.

Amikor betakarították a termést, ehettek is közben.

Gondolkozz azon, amit mondok, mert az Úr megadja majd neked, hogy mindent megérts.

Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül.

Ez az evangélium lényege, Jézus Krisztus feltámadása – ezt sohase felejtsd el, mert enélkül nincs evangélium. Bármerre mentek, a kereszténység megkülönböztető jegye a feltámadás volt – sem a budhizmus, sem a konfúciusi tanítások, sem más nem hirdette ezt.

Erről szól az én evangéliumom, amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. Az Isten igéje viszont nincs bilincsbe verve.

Engem megkötözhetnek, hozzákötözhetnek ehhez a katonához, aki mellettem van, de az Isten Igéjét nem tudják megkötözni.

Ezért tehát mindent elviselek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való üdvösséget örök dicsőséggel.

Azért viselem el mindezt, mondja Pál, mert Isten egyeseket arra választott ki, hogy üdvözljenek. És ha az én áldozathozatalom, és szenvedésem kell ahhoz, hogy Jézus Krisztus tudatára ébresszem őket, akkor örömmel vállalom mindezt.

Egy másik alkalommal Pál azt mondta, hogy *Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk*, amikor Jézus eljön. Persze, hogy nehéz ez itt és most, nem könnyű, mert szenvedünk, de összehasonlíthatatlan az örökkévaló dicsőséggel. Pál mondta azt is, *hogy a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk.*

Könnyű szenvedés, Pál? Háromszor köveztek meg, kötelekkel összeverték, háromszor kaptál 39 csapást, hajótörést szenvedtél, börtönben voltál többször is, és ezt nevezted te könnyű szenvedésnek?

Igaz beszéd ez: Ha veled együtt haltunk meg, veled együtt fogunk élni is.

Nemsokára megölnek, de az csak a földi életem végét jelenti, mert ezután Őveled fogok élni.

Ha tûrünk, veled együtt fogunk uralkodni is. Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket.

Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert ő magát meg nem tagadhatja.

Vannak emberek, akik igen felfuvalkodottan azt mondják, hogy én egyszerűen nem hiszek Jézus Krisztusban. És akkor mi van? A te hited vagy hitetlenséged egyetlen jottányit sem változtat a tényeken. Lehet, hogy te tagadod Őt, de Ő nem tudja önmagát megtagadni, mert lehetetlen, hogy valaki önmaga létezését megtagadja.

Ha azt mondod, hogy nem hiszem, hogy Jézus Isten Fia, olyan mintha azt mondanád, hogy nem hiszem, hogy $2+2=4$. Ettől még a tény tény marad. Az a tény, hogy Jézus Isten Fia, a te hitetlenséged ellenére tény marad. Őt ez nem érinti, de annál inkább érint téged az örökkévalóság tekintetében. Igen nevetséges, hogy azt hiszed, hogy ez nem így van csak azért, mert te ezt nem hiszed el.

Ezekre emlékeztess, és az Isten színe előtt bizonyosságot téve kérd őket: ne folytassanak haszontalan szóharcot a hallgatók romlására.

Vannak olyanok, akik szavakba, koncepciókba, lényegtelen részletekbe bonyolódnak, de nincs ennek semmi értelme. Tudjátok, hogy az egyházban volt olyan idő, amikor megosztást okozott az a kérdés, hogy hány angyal tud táncolni egy tollnak a hegyén? Ilyen dolgokon vitatkoztak emberek, de ez ostobaság, mert senkinek sem használ az ilyen vita.

Mostanában is igen sok kérdés van, ami miatt az emberek megosztottak: Hogyan keresztelkedtél meg, testvérem? Jobb ha a megfelelő módon merítkezel be, mert az úgy nem érvényes. Ezeknek a lényegtelen vitáknak csak az az eredménye, hogy rontja a hallgatókat.

Igyekezz kipróbált emberként megállni az Isten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szégyent, hanem helyesen fejtegeti az igazság igéjét.

A szentségtörő, üres fecsegők elől pedig térj ki, mert egyre messzebb mennek az istentelenségben,

Vannak olyanok, akik Isten kegyelmébe burkolózva próbálják elfedni a saját tivornyáikat. Azt mondják, hogy ha Isten annyira könnyen megbocsájt, akkor nem is számít, hogy mit teszünk, mert utána azonnal megkérjük, hogy bocsássa meg ezt, és így minden el lesz felejtve. Ezek az üres és szentségtörő fecsegések csak az ő istentelenségüket növeli. Pál maga is azt kérdezte: *Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem?* Szó sincs róla! *Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne?*

Isten kegyelme nem alap arra, hogy felelőtlenül éljünk, olyan meggondolásból, hogy a kegyelem úgyis befed mindent.

és szavuk úgy terjed, mint a rákos fekély. Közülük való Hümenaiosz és Filétosz,

Pálnak nem gond megnevezni ezeket az embereket.

akik az igazság kérdésében eltévelyedtek, amikor azt mondják, hogy a feltámadás már megtörtént, és ezzel feldúlják egyesek hitét.

A Jehova Tanúi is azt állítják, hogy a feltámadás már megtörtént, Jézus már eljött 1914-ben.

- De azt hittük, hogy minden ember fogja látni őt?!
- Oh, nem, csak azok láthatják Őt akiknek lelki szemeik vannak, akik a New York-i központban vannak. És Jézus egy titkos cellában uralkodik ezeken a New York-i vezetőkön keresztül. Most már eljött a Királyság, a Sátán megkötözve, dicsőség Istennek!

Ha ez Isten földi királysága, akkor nagyot csalódtam! Sokkal jobbat reméltem! Azt szerettem volna, ha az Úr nem hagy a Sátánnak olyan hosszú kötelet, mert még mindig sok kellemetlenséget okoz nekem.

Sok ember hitét feldúlják az ilyenek, és egy végzetes tévtatnítás felé fordítják a fejüket.

Az Isten által vetett szilárd alap azonban megáll, amelynek a pecsétje ez: „Ismeri az Úr az övéit, és hagyja el a gonoszt mindenki, aki az Úr nevét vallja!”

Egy nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fa- és cserépedények is; amazokat megbecsülik, emezek pedig közönséges használatra valók.

Pál itt az egyházra utal, és Jézus is említette a királysággal kapcsolatos hasonlatokban, hogy az egyház olyanná válik majd, amely nem kedves Isten szemében.

A Máté evangéliumának 12.-ik és 13.-ik fejezetében 7 metafora foglalkozik ezzel. Jézus az egyházat egy kicsi mustármaghoz hasonlítja, amelyet elültettek, és egy hatalmas fává fejlődött. De várjunk csak egy pillanatot! Mustárfa? Nincs is ilyen, csak mustár bokrok vannak. Ha fáról beszél, akkor abnormális növekedésről kell szó legyen.

fává lesz, úgyhogy eljönnek az égi madarak, és fészket raknak ágai között

A madarak az Írásokban mindig a gonoszt jelképezik. Mit mond itt akkor Jézus? Hogy a Sátán fog az egyház ágai között fészket verni? Igen, ez így van. Szállást talált az egyház ágai között.

Romlott emberek romlott elmével, egyházi paláttal a hátukon felveszik a tiszteletes titulust, és az útjukba kerülő minden romlott ügyet felkarolnak.

Egy lelkészekből álló csoport beperelte Raegen elnököt, hogy 1983-at a Biblia évének nyilvánította. Nagyon sok ember viseli a tiszteletes címet, de Isten elhívása az egyetlen jogcím. Néha tiszteletesnek címeznek engem a levelekben, és azonnal tudom, hogy nem ismerhetnek, mert nem tartom magam egyáltalán tiszteletesnek. A Biblia azt mondja, hogy egyedül Isten szent nevét tiszteljük, és ezt meg is teszem. Nem akarom, hogy valaki tiszteletesnek szólítson, mert én is ugyanolyan bűnös vagyok, mint ti, és ugyanúgy szükségem van Isten kegyelmére, mint nektek.

Egy nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fa- és cserépedények is; amazokat megbecsülik, emezek pedig közönséges használatra valók.

Jézus példázata szerint: *„Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, belekever három mérce lisztbe, míg végül az egész megkel.”* A kovászt mindig a gonosz jelképeként használja az Írás: a bűn kovásza, a képmutatás kovásza. Azért jelképezi a bűnt a kovász, mert rothadás útján szaporodik. A befurakodó gonosz befolyásokat jelképezi, amelyek idővel a teljes egyházat beszennyezik.

A másik példázat szerint a mennyország olyan, mint a búzaföld, amelyben a konkoly elterjedt.

A szolgák azt kérdezték a búzaföld urától: *Akarod-e, hogy kimenjünk, és összeszedjük a konkolyt?*

Ő azonban így válaszolt: Nem, mert amíg a konkolyt szednétek, kiszaggatnátok vele együtt a búzát is.

Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig, és az aratás idején megmondom az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig takarítsátok be csűrömbé.”

Jézus azt tanította, hogy ezek a gonosz befolyások mindvégig jelen lesznek az egyházban, együtt fognak nőni a jóval egészen a nagy betakarításig. Az egyház nem tökéletes szervezet, sokféle ember található benne, és fontos hogy tudjátok ezt, mert olyan emberek élhetnek vissza az egyház nevével, akik keresztényeknek hívják magukat.

„Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram. Ne legyünk vakok és buták ezzel kapcsolatban. Az egyházban mindenféle ember megfordul, és Istennek hála a jók is itt vannak, a hűségesek, azok akik teljes szívükkel keresik Istent. Ezeknek köszönhetően létezőnk még egyáltalán, mert ha ezek nem lennének, az Úr más régen megítélte és elpusztította volna az egyházat. De eljön majd az idő, amikor elkezdődik az ítélet.

És hol fog kezdődni? Isten házában. És ha itt kevesek menekülnek meg, akkor mi lesz majd a világban?

Az egyház tehát nem tökéletes, és azoknak nagy csalódásban lesz részük, akik azon fáradoznak, hogy az egyházat javítgassák azért, hogy az Úr eljöhessen: egy nagy házban mindenféle edény megtalálható. Az arany és az ezüst edények arra valók, hogy a ház ura használja őket, amikor vendégek jönnek. De ugyanabban a házban van agyagedény is, amelybe a szemetet dobálsz.

Mi magunk is ebben a nagy házban vagyunk. Milyen edény vagyok én? Vajon olyan vagyok-e, amely megfelel a ház urának használatára? És hogyan lehetek ilyen?

Először is el kell magamat különítenem a tévtanításoktól és tévtanítóktól. Sokszor az emberek azt kérdezik, hogy mi a baj ezzel az ártatlan új tanítással? Egy kicsit furcsa ugyan, de senkinek sem okoz sérülést. De igenis okoz!

Gyakran ezek a tanítások sterilizálják az embereket, és így ők ezért nem hoznak gyümölcsöt többé. Ezek a fajta tanítások befele fordítják az embereket, saját magukra kell koncentrálnak: démonokat űznek ki egymásból, de semmi hasznot nem hoznak.

Ha tehát valaki megtisztítja magát ezektől, megbecsült, megszentelt edény lesz, az Úrnak is hasznos, és minden jó cselekedetre alkalmas.

És minden erről szól, hogy használható edények legyünk Isten számára, emberek életét érinthessük meg, hogy megosszuk másokkal az Ő szeretetét. Az Isten felkészít téged az Igén, az imákon, a tapasztalataidon keresztül – ezek mind Isten felkészítésének szükséges kellékei. Pál azt írta az efezusiaknak, hogy *az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.*

Isten előre elrendelte azt a szolgálatot, amelyet szeretné, hogy az Ő dicsőségére végezzél, de először benned dolgozik, hogy felkészítsen arra. A nehézségek, a küzdelmek, a megmérettetések, a megpróbáltatások és a szomorúságok is mind Isten szükséges felkészítésének részei, mert arra készíti fel az edényt, hogy az Úr használhassa azt. Kiürít engem önmagamból, hogy megtölthessen az Ő teljességével, azért, hogy tovább már ne a saját dicsőségemre, hanem az Ő dicsőségére éljek.

Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

Az ifjúkori kívánságot pedig kerüld!

Hányan és hányan sebesültek meg, és pusztultak el a fiatalkori kívánságok miatt! Amikor József Potifár házában szolgált, szerelmes lett belé Potifár felesége, és el akarta csábítani úgy, hogy naponta flörtölve vele, hogy bemenjen a hálószobájába. Végül egy napon, amikor a szolgák nem voltak a közelben megfogta Józsefet, és erővel akarta az ágyba rángatni. József kiszabadította magát, de a ruhája a nő kezében maradt, és meztelenül szaladt el a fiatalkori kívánság elől, mert ez volt az egyetlen okos dolog, amit akkor tehetett.

És van, amikor az egyetlen okos dolog az, ha elmenekülünk a kívánságok elől.

Törekedj viszont az igazságra, a hitre, a szeretetre, a békességre azokkal együtt, akik tiszta szívből hívják segítségül az Urat.

Az ostoba és éretlen vitatkozások elől térj ki, tudva, hogy ezek viszálykodást szülnek.

Sokszor tesznek fel emberek kérdést csak azért, hogy a már meglévő meggyőződésükkel kapcsolatban vitát indítsanak: „Miért nem merítitek be az embereket azonnal a megtérésük után?” Ők persze azt hiszik, hogy egy ember csak akkor tért meg, ha bemerítkezett, és vitatkozni akarnak ezzel kapcsolatban.

Kerüld el ezeket a kérdéseket, Timóteus, mert csak viszálykodni akarnak az emberek, és semmit sem akarnak tanulni a válaszból.

De az Úr szolgálja ne viszálykodjék, hanem legyen barátságos mindenkivel, tanításra alkalmas és türelmes,

Kész kell lenni a tanításra, ugyanakkor nagy türelemre is szükség van, mert a nagy házban mindenféle edények vannak.

aki szelídséggel neveli az ellenszegülőket, hátha az Isten megadja nekik egyszer, hogy megtérve megismerjék az igazságot,

Türelmesen kell tanítani, és reménykedni abban, hogy Isten munkálkodni fog.

és felocsúdjanak az ördög csapdájából, aki foglyul ejtette őket, hogy akaratát teljesítsék.

Ez egy nagyon fontos vers! Arra tanít minket, hogy vannak olyanok, akiket a Sátán foglyul ejtett, és meg vannak kötözve általa. Nekünk megvan az erőnk és a hatalmunk Jézus Krisztuson keresztül, hogy megszabadítsuk őket a Sátán fogságából. A Sátán elbitorolt erő segítségével tartja őket fogva, mert Jézus minden egyes emberért meghalt. A világ bűneiért halt meg, és a megváltás munkája minden egyes ember minden bűnére érvényes.

A Sátán továbbra is sok embert fogva tart, mivel az emberek maguk értenek egyet vele. Azért értenek vele egyet, mert a Sátán elvakította a szemüket és nem látják az igazságot saját állapotukkal kapcsolatban. A hitetlen ember igen szomorú állapotban van, mert a Sátán tartja fogva, és elvakítja őt, hogy ne is tudja meg a valóságot a saját helyzetével kapcsolatban. Nem tudja, hogy mennyire rossz helyzetben van, mert nem is látja az igazat.

„Nem hiszek a Bibliában, mert sok benne az ellentmondás”

- Mutass egyet!
- Hát,..., sok van benne...
- Akkor miért nem mutatsz egyet?
- Tele van hibákkal...
- Hát mondj akkor egyet!
- Hát..., hallottam egyszer, hogy valaki beszélt egyről...

E világ ura elvakította őket, és nem látják az igazságot. Szomorú helyen vannak, de mi ki tudjuk szabadítani őket a fogságukból. Jézus azt mondta: *megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.*

Szeretettel taníthatjuk őket, megismertethetjük velük az igazságot, amely megszabadíthatja őket. Imán keresztül nyithatjuk meg a szemüket, hogy láthassák az igazságot, és megállíthatjuk a Sátán munkáját, amely megvakítja őket.

Induljunk hát el és harcoljunk, mint egy jó katona, harcoljunk az ellenséggel, hogy megszabadítsuk azokat, akiket ő fogságba taszított.

A tisztesség edényei kell legyünk, amelyeket az Úr használhat az Ő szeretete és kegyelme által egy szükségét szenvedő világban.

Pál második levele Timóteusnak

3-4. Fejezet

Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek.

Érdekes, hogy a Biblia nagyon sok helyen beszél az utolsó napokról, és pontosan leírja a jelenlegi idők jellemzőit. Itt is olvashatjuk azt a listát, amelyet Pál állított össze az utolsó időkről, és ez olyan, mintha a mai újságot olvasnánk.

A nehéz időknek az okai azok a dolgok, amiket az emberek csinálnak, és a legelső helyen ez áll:

Az emberek ugyanis önzők

Volt-e már valaha egy olyan időszak a történelemben, amikor az embereknek a mostaninál nagyobb éntudatossága volt? Manapság minden arról szól, hogy legyünk gyönyörűek kívülről, és a narcisszizmus van most csúcson. Az önszeretettel egyszerre érkezik a sóvárgás a még több iránt, „mert megérdemlem”. Nézzük csak meg a reklámokat: tudjuk, hogy többbe kerül, de megérdemljük, nem?

pénzsóváragak lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek;

Ezen szavak mindegyike egy érdekes tanulmány alapja lehet a görögben. Nincs időnk arra, hogy ezen most itt végigmenjünk, de ajánlom, hogy szerezzetek egy görög lexikont és tanulmányozzátok ezeket a szavakat, amelyeket Pál az utolsó idők embereinek leírására használ.

Szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók

Olvasom a mai világ horror történeteit a gyerekekkel való visszaélésekről és egyszerűen nem hiszek a szememnek, mert el sem tudom képzelni, hogy egy ember meg tudja tenni azokat a dolgokat, hacsak nem hiányzik belőle a természetes szeretet. Mert kellene legyen egy olyan természetes szeretet az emberekben, amely megakadályozza azokat a dolgokat, amelyeket ma sokan megtesznek.

Természetes módon kellene legyen bennünk a gyerekek iránti szeretet, amelyet Isten helyezett belénk, hiszen a gyerekek védtelenek, és tőlünk függnek. Számomra elképzelhetetlen dolog, hogy egy ember visszaéljen a gyerekek fölötti hatalmával, mégis ebben a megromlott társadalomban ez egyre inkább szokássá válik.

Isten prófétája azt mondta Izraellel kapcsolatban, hogy *ha szelet vetnek, vihart aratnak*. Attól tartok, hogy ez ránk is érvényes.

árulók

Hányan álltak már kézenfogva és mondták azt, hogy jóban és rosszban, gazdagságban és szegénységben, egészségben és betegségben, amíg a halál el nem választ, mégis milyen nagy a válási arány. Szövetséget kötöttetek és olyan sok megtört szövetség van, és olyan sok ezeknek az áldozata is.

féktelenek

Itt elsősorban szexuális féktelenségről van szó, és véleményem szerint a mostani idők is Szodomát és Gomorát idézik. Gyakran szoktunk étteremben vacsorázni a feleséggel és szeretjük ezt péntekenként elkerülni, de néha annyira szoros időbeosztásunk van, hogy nincs ideje vacsorát főzni, és el kell menjünk. Péntek estéként mindenki a hétvégi társát keresi, és egyesek hihetetlen módon próbálnak maguknak partner szerezni.

vakmerők, felfuvalkodottak, akik inkább az élvezeteket szeretik, mint az Istent.

A mai társadalom élvezethajhászása hihetetlen. Semmi baj nincs azzal, ha élvezed az életet, hiszen szerintem Isten is azt szeretné, hogy élvezd azt, és az élvezeteket is azért teremtette, hogy részünk legyen bennük. De amikor mindezek fontosabbak lesznek, mint Isten maga, akkor ez azt jelenti, hogy az élvezet lett az istened, és az egy igen szegény isten lesz számodra.

Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják. Fordulj el tehát ezektől.

Mert ezek közül valók azok, akik belopakodnak a házakba, és rabul ejtik a bűnökkel terhelt és sokféle vágytól űzött asszonykákat.

Ezek mindig tanulnak, de az igazságot sohasem ismerik meg.

Ezen emberek jellemzésére Pál ugyanazt a jelzőt használja, mint a kuruzslókra, akik becsapják az embereket.

Ahogy Jannész és Jambrész ellenszegültek Mózesnek, úgy álltak ellent az igazságnak ezek a megromlott értelmű, hit szempontjából megbízhatatlan emberek is.

Mózes a fáraó elé dobta a botját és az kígyóvá változott. Ekkor a fáraó varázslói is ledobták a botjaikat, és azok is kígyókká változtak, de Mózes kígyója elnyelte az ő kígyóikat. Jannész és Jambrész annak a két varázslónak a neve, akik Mózessel szembeszegültek. Ezt nem a Bibliából, hanem más írásokból tudjuk. Ők egy ideig tudták utánozni Isten munkáját, de egy ponton túl már Mózes kerekedett felül.

A Biblia beszél arról, hogy Isten az Ő igazságának ellenálló embereket átadja romlott értelműeknek, és hit szempontjából beszámíthatatlanok lesznek.

Az Úr azt mondta, hogy a jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.

Amikor valakinek szennyessé és durvává válik a nyelvezete, az azt mutatja, hogy valami baj van belül az emberben.

De nem jutnak messzire, mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt, mint ahogy amazoké is az lett.

Másszóval, egy ideig ugyan becsaphatod az embereket, de végül rájönnek, és vissza kell lépjél, akárcsak a varázslók. Amikor végül Mózes újabb és újabb csodát mutatott, meg kellett hajoljanak, és beismerjék, hogy ez Isten keze, és semmit sem tudnak ellene tenni.

A keresztény élet ezzel teljesen szemben áll, és egyre jobban különbözik a világi élettől. Egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a keresztény egy megbélyegzett ember, mert minél romlottabbá válik a világ, annál nagyobb lesz a különbség.

Te azonban követőjévé lettél az én tanításomnak, életmódomnak, szándékomnak, hitemnek, türelmemnek, szeretetemnek, állhatatosságomnak, üldöztetéseimnek, szenvedéseimnek, amelyek Antiókhában, Ikóniumban, Lisztrában értek. Milyen üldöztetéseket viseltem el, és mindegyikből megszabadított az Úr!

Timóteus Lisztrából származott, és Pál az első missziós útja alatt találkozott vele, amikor Timóteus kb. 15 éves lehetett. Fiatalkorában Pál apostol személye az üzenetén keresztül nagyon megtetszett neki. Gyermekkorában a nagymamája és az édesanyja tanította az Írások ismeretére, és amikor Pál az Írások segítségével bebizonyította, hogy Jézus a Messiás, akkor Timóteus, ismerve a háttérinformációt, igazságot látott az ő tanításában, és elfogadta a kereszténységet.

Valószínű, hogy akkor is jelen volt, amikor az lisztrai emberek megkövezték Pált, és mivel már halottnak hitték, utána kivonszolták a városból. Ott lehetett azok között, akik sírárták Pált, amikor látták az utcán fekvő élettelennek tűnő testét. Aztán hirtelen a szomorúság könnyei eltűntek, amikor Pál elkezdett mozogni, lélegezni, majd felállt, és azt mondta, hogy gyérünk vissza, prédikáljunk tovább. Erre utalva mondja itt Pál, hogy tudod, milyen üldöztetéseket álltam ki, de az Úr mindegyikből megszabadított engem.

Pál élete a világi élettől szemben áll. A keresztény életnek célja van, a világ pedig csak létezik, valódi cél és értelem nélkül. Pál élete a hitről és a hosszútúrról, a szeretetről és a türelemről szól. Pedig azt gondolhatnánk, hogy egy ilyen embert a világ igen szívélyesen fogad.

Érdekes, hogy mit mondott erről Jézus, amikor a Hegyi beszédében a keresztény embert leírta. Először felsorolta a keresztény jellemvonásait: békeszerető, kegyelmes, igazság után szomjazik, szelíd, alázatos. Azt gondolhatnánk, hogy a világ biztosan tisztelne egy ilyen embert. Mégis, mindezen jellemvonások után Jézus azt mondta:
*Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.
Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.*

A világ egyáltalán nem csodálja a valódi keresztény hitet. Miért? Mert az igazi keresztény példája megítéli a világi ember cselekedeteit. Idegesíti őket a te jóságod, szereteted, türelmed, mert bűnösnek érzik magukat.

Lám, mit tettek Jézussal is, és Ő megmondta, hogy minket is üldözni fognak, mert Vele is ezt tették. Ne várj arra, hogy a világ a te kegyességedet csodálgassa, ne gondold, hogy tapsolni fognak, amikor a gonosz ellen emeled fel a hangodat. Inkább azt fogják kiáltani, hogy: „Feszítsd meg!”

De mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják.

Ez aztán a szívmelengető ígélet! Ez nem olyan ígélet, amely túl nagy népszerűségnek örvendene. Inkább azt szeretem, hogy „Isten minden szükségletünkről gondoskodik.”

Egy idegen világban élünk. Idegen vándorok vagyunk itt. Ez a világ Isten ellen lázzad, és ha Isten mellé állsz, akkor a világgal szembehelyezkedtél, és az üldöztetés biztosan rád talál. *Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket.*

A gonosz emberek és ámitók pedig még tovább mennek a rosszban, tévelyegve és másokat is megtévesztve.

Másszóval, ez nem lesz jobb egy ideig, csak rosszabb lesz, mielőtt jobbra fordulna, mert gonosz idők jönnek egészen addig, amíg az Úr kiragadja a gyülekezetét ebből a világból. Mindezek után, pedig az Isten meg fogja ítélni a világot az istentelenségeiért és a gonoszságaiért, és utána pedig Jézus vissza fog jönni, hogy Isten igaz királyságát megalapítsa. Akik ezt várni fogják, mindaddig azt fogják mondani, hogy „Jöjjön már, és áldott legyen az, aki az Úr nevében jön.”

A saját szemünkkel láthatjuk, hogy milyen rohamosan megy tönkre a társadalmunk. Az utóbbi években olyan újságokat, magazinokat vehetnek meg akár a kisgyerekek is, amelyeket régebb még illegálisan árultak. Végignézhethetjük az erkölcstelenség terjedését, és a többi dolgot, ami ennek a következményeként ért utol minket.

Már akkor is aggódik egy anya, amikor elküldi a gyereket az iskolába, mert nem tudhatja, hogy milyen veszély leselkedik arra a gyerekekre. Istenem segíts! Ha az Úr nem siet, akkor saját magunkat fogjuk elpusztítani, miközben egyre mélyebbre süllyedünk, mert bele fogunk fulladni a saját romlottságunkba.

De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad,

mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által.

Amikor Pál a szent írásokról beszél, természetesen az Ószövetségre utal, mivel akkor még az Újszövetség írásai nem voltak elfogadva.

Az érdekes az, hogy Pál utalása alapján olyan sok mindent ír az Ószövetség Jézus Krisztusról, hogy ha csak azokat tanulmányozzuk és megértjük, akkor ezekből logikusan következik Jézus Krisztus személye.

Jézus azt mondta: *Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyosságot, és mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.*

A teljes Ószövetség Jézus Krisztusról íródott, a megváltás teljessége az Ószövetségben is megtalálható: a Megváltó ígérete, a Megváltó jellemvonásai, minden ott van Róla. Pál ezekre utalva mondja, hogy mindezt ismeri Timóteus.

A teljes Írás Istentől ihletett

Egyesek szerint nem minden Írás ihletett Istentől. Ennek az a veszélye az, hogy erejét veszíti az egész. A hatalom bukásának a vége pedig anarchia. Minden ember a maga útját járja, azt teszi, ami szerinte helyes, azt hisz, amit akar.

Ha azt állítom, hogy egyes Írás részletek nem Istentől vannak, akkor én magam leszek a végső hatalom, nem a Biblia, így már nem bízatsz a teljes Bibliában, hanem bennem kell bízál. Én mondom meg neked, hogy mely részek ihlettek Istentől, és melyek nem.

Aztán jön a következő liberális gondolkodó, és azt állítja, hogy nincs igazam, mert nem azok ihlettek Istentől, amelyeket én mondtam, de ő megmondja majd, hogy melyek azok, és aztán máris itt a következő, akik ismét teljesen mást fog mondani.

A teljes Írás Istentől ihletett, ne kezdjétek kihagyni belőle semmilyen történetet sem azért, mert nem felel meg a ti elképzelésének, vagy mert nehezen tudjátok ezeket elhinni.

Jónás története nagyon sok problémát okozott sokaknak, de csak azért mert hibás elképzelésük volt Istenről. Ha el tudod hinni a Biblia első versét, akkor semmi gondod sem lesz a Biblia többi részével. Ha a te Istened elég nagy ahhoz, hogy megteremtse a mennyet és a földet, akkor semmi gond sem lehet a továbbiakban.

De ha már az első vers gondot okoz, akkor ez azt jelenti, hogy az Istenünk túl kicsi.

Az ÚR azonban odarendelt egy nagy halat, és az lenyelte Jónást. Nehéz ezt elhinned?

Az ember odarendelt egy nagy halat, atomerővel hajtott motorral, amelybe 150 ember befér és a víz alatt eljuthatnak az Északi Sark alá a jégpáncél alatt, majd 100 nap múlva feljönnek és kiszállnak egy kikötőben. Nehéz elfogadni azt, hogy az ember olyan nagy halat építhet, amely embereket tud elnyelni és napokon keresztül a víz alatt tudja őket tartani?

Mekkora a te Istened? Az ember meg tudja tenni mindezt, de Isten? Könnyebben el tudnád hinni, ha az volna odaírva, hogy egy tengeralattjáró feljött a víz színére, a kapitány kilépett az ajtaján, berángatták Jónást, és ismét lemerültek, majd elindultak Joppé felé, és ott kitétték őt a kikötőben?

Ha a Jónás sztorit nem hiszed, akkor egy másik problémával is szembesülsz. Azzal, hogy maga Jézus is elfogadta azt:

E gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele.

Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel.

Jézus, Te elhiszed azt a történetet? Nem tudad, hogy ez csak egy mitosz, egy mese? Hogy lehet, hogy téged is így becsaptak? Azt hittem, hogy Te az Isten Fiaként okosabb vagy ennél!

Noét elhiszitek? Jézus azt mondta: *Ahogyan Nóé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is.*

Vigyázni kell hát, hogy melyik részből vesztek el, mert az egész dolog rátok zúdulhat!

A teljes Írás Istentől ihletett

Amikor gondotok támad az Írás egy részének megértésével, akkor ahelyett, hogy mindezt elvetnétek, és azt gondolnátok, hogy Isten ilyent nem mondott, inkább mondjátok azt, hogy ezt még nem értitek. Sok olyan rész van, amit még nem értek, és van egy dossziém, amelynek a címe: „További információkra váró ígérések” – és sok vers van ebben, amit nem értek.

Nem állítom azt, hogy Isten tévedett, hanem beismerem, hogy buta vagyok, és még nem értem meg, amit mond, de amikor majd rájövök erre, akkor arra is rá fogok jönni, hogy Neki volt igaza.

A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra

Mit hiszek Istenről, mit hiszek az életről, mit hiszek a bűnnel kapcsolatban, az angyalokkal vagy a jövővel kapcsolatban? Vagy a halálról, a halál utáni életről? Az Írás nagyon hasznos arra, hogy a hitemet megalapozza. A hitemet arra alapozhatom, amit Isten mond, mert a Biblia az, amit Ő mond.

Vannak emberek, akik olyan tanításokat állítanak elő, amelyek Jézus tanításával ellenkeznek, és úgy tesznek, mintha többet értenének meg a jövő dolgaiból, mint maga Jézus. Ilyenek a Jehova Tanúi, akik a pokollal kapcsolatban azt tanítják, hogy ott a tudatlanság állapota uralkodik.

Jób könyvét használják bizonyítékul, amikor Jób a barátaival beszélt azt mondta nekik, hogy „Bárcsak meghalnék, mert minden nyomorúságnak vége lenne akkor.”

Mit mondott Isten legelőször Jóbnak? „Ki az aki ilyeneket mond? Jób, lépted-e már át a pokol kapuját, hogy megtudd miről beszélsz?”

Jézus ezt megtette, és a Lukács 16-ban el is mondja nekünk, hogy milyen a gyehenna. Elfogadjátok Jézus szavait, vagy saját doktrinát fogtok kifejleszteni, amely szemben áll Jézus szavaival?

Az Isten szava a hitem alapja, azért hiszem, mert Isten mondta, és minden tanításom az Írásokon alapul.

hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra

Ó, milyen gyakran volt Isten Igéje az életem megjavítója, megjobbítója! Könnyen letévedhetünk az útról, de az Isten Igéje az, amely visszaterel minket, kiegyensúlyozza és megfelelő szemszögbe helyezi a dolgokat.

az igazságban való nevelésre

Az igaz, jó életre nevel, megmutatja, hogy mi a helyes.

hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.

A tökéletes szó a görög eredetiben inkább azt jelenti, hogy teljesen érett. Az Isten Igéje minden Isten által nekem szánt dologra felkészít.

Sok ember nagyon helyesen arra vágyik, hogy Isten használja őt, de Isten először fel fogja készíteni azokat, akiken keresztül dolgozni fog. A legfontosabb felkészítés Isten Igéjén keresztül történik, mert ezáltal leszünk tökéletesen felkészítve arra a munkára, amelyet Isten számunkra kijelölt.

Ennek a tanításnak és mindegyik tanításunknak is az a célja, hogy teljesen felkészítsen titeket Isten által használható eszközöké. És miközben Isten Igéje az életetek részévé válik, rá fogtok jönni arra, hogy Isten nagyon izgalmas feladatok elvégzésére kezd használni titeket. Gyakran viszont elkövetjük azt a hibát, hogy gyenge felkészüléssel indulunk neki, vagy hiányzik az üzenet.

Kérve kérlek az Isten és a Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat;

Az Úr a visszajövetelkor mind az élőket, mind a halottakat meg fogja ítélni. Megjelenésekor azokat ítéli meg, akik túléltek a Nagy megpróbáltatás időszakát. Máté evangéliuma szerint az Úr ítéletre fogja összegyűjteni a népeket, és elválasztja őket úgy, mint a pásztor a juhokat a kecskéktől.

Akkor szól a bal keze felől állókhhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?

Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”

Ez az ítélet, amely meghatározza, hogy kik fognak Jézussal együtt uralkodni a földön az ezeréves királyságban. Ezután a ezer év után pedig meg fogja ítélni a halottakat. Mindnyájan ott fognak állni Isten nagy fehér ítélőszéke előtt, és az életük a nagy könyvben leírtak szerint lesz megítélve.

az ő eljövetelére és országára kérlek:

hirdesd az igét

Miért az Igét hirdesse? Mert az Ige az Istentől származik és megtisztító ereje van! Milyen szégyen, hogy olyan kevesen hirdetik Isten Igéjét a pulpitusokról.

Pál Isten és Jézus előtt kéri Timóteust, hogy hirdesse az Igét.

Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért.

akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással.

Légy kész mindig az igehirdetésre, és tanítsd az embereket Isten alapvető igazságaira.

Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük.

Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak.

Isten Igéje étvágyat csinál Isten Igéjére, és egy idő után minden egyéb kevésnek tűnik. Isten Igéjében annyi sok mondanivaló van, annyira erős, dinamikus az Ige, hogy amikor tanulsz az Igét és a mélységek felé haladsz, elkezdesz növekedni és erősödni, és akkor már nem elégítenek ki a „gyönyörű napokról, a csodálatos lepkékről és rigókról” szóló prédikációk, ahol minden kellemes és a világ nagyszerű.

Ha viszont egy embernek nincs meg az étvágya az Isten Igéjére, akkor egyszer csak eljön az idő, hogy viszketni kezd a füle az érdekes történetekre, a nagyszerű viccekre, és szórakozást fog keresni a templomban.

Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat.

Pál Isten akaratából apostol volt, ugyanakkor lelkész-tanító is egyszemélyben. Timóteusnak evangélista elhívása volt, ezért Pál arra bízta őt, hogy végezze az evangélium hirdető munkáját, prédikáljon az embereknek.

Fontos rájönni arra, hogy Isten milyen szolgálatra hívott el és milyen ajándékokkal ruházott fel téged, hogy az lehess, amire Ő elhívott, és nem az aki te magad a saját

akaratedből lenni akarsz. A világ egyik legnehezebb dolga az, ha te a saját akaratedből evangelista akarsz lenni, de az Isten lelkész-tanítónak teremtett, vagy fordítva.

A szolgálatom első 16 éve teljes kudarc volt, mert Chuck, az evangelista prédikátor akartam lenni Isten akaratedből, de Isten sohasem adta nekem ezt az elhívást. Végül rájöttem, hogy Isten pásztor-tanítónak hívott el, és attól kezdve vált áldottá a szolgálat, mert természetesen, erőlködés nélkül lehettem az, amivé Isten elhívott.

Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje.

A dolgok rosszul alakultak Rómában Pál számára, mert a kihalgatás után megtudta, hogy mivel vádolják, látta a kormányzó negatív hozzáállását, és rájött, hogy a napjai meg vannak számlálva. Ez volt az utolsó levele, amit megírhatott.

Pál a halálát elköltözésnek látta, amikor majd az Isten által készített palotájába költözhet a földi sátra helyett, és ott lakhat mindörökké a mennyek országában.

Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam,

Ó, milyen fontos, hogy ezt tudjuk mondani, amikor az elköltözésünk ideje közeledik! Korábban Pál a filippieknek azt írta, hogy

Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten menyeyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.

Aztán azt is mondja, hogy a keresztény élet egy verseny *Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.*

Pál megfutotta a maga versenyét...

végezetre eltételek nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.

Jézus azt mondta a szmirnai gyülekezetnek, hogy *Légy hû mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.*

Igyekezz minél előbb hozzám jönni, mert Démász elhagyott engem

Az előbbi leveleiben Pál Démászt is az üdvözlők közé sorolta, de már előzőleg azt írta, hogy minden ázsiai elfordult tőle. Pál egy halálra ítélt rab volt, és ha még mindig vele szövetkeztek volna, akkor az a halált jelenthette volna számukra.

Démász elhagyott engem, mivel ehhez a világhoz ragaszkodott, és elment Thesszalónikába;

Más szóval Démász mentette a saját bőrét.

*Kreszcensz pedig Galáciába, Titusz meg Dalmáciába.
Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magad mellé*

Márk Barnabás unokatestvére volt, és korábban ő volt a Pál és Barnabás közötti nézeteltérés okozója. Amikor Pál és Barnabás az első missziós útra indultak, akkor Márk is velük tartott, de amikor Ciprust elhagyták, és veszélyesebb helyekre indultak, akkor Márk megijedt és visszafordult.

Amikor aztán Pál és Barnabás második missziós útjukra indultak, hogy visszamenjenek az előzőleg meglátogatott helyekre és erősítsék a testvéreket, akkor Barnabás ismét azt akarta, hogy vigyék magukkal Márkot, de Pál nem akarta ezt az előző eset miatt. A nézeteltérés akkora lett, hogy Barnabás Márkkal együtt elindult Ciprusra, ugyanakkor Pál maga mellé vette Szilászt és elindult Kis-Ázsia felé.

A keresztény gyülekezetekben mindig vannak nézeteltérések, de az Úr mindig visszaállítja ezeket a kapcsolatokat. Így a Pál és Márk közötti kapcsolat is helyrejött, mert Pál azt írja Timóteusnak, hogy

*Márkot vedd magad mellé, hozd el magaddal, mert hasznomra van a szolgálatban.
Tükhikoszt elküldtem Efezusba.
Köpenyemet, amelyet Tróászban Karposznál hagytam, hozd el, amikor jössz; hozd el a könyveket is, de főként a pergameneket.*

Pál nagyon sokat olvasott, ifjú korában a nagy tanító, Gamáliel volt a mentora, aki azt írta Pálról, hogy a legnagyobb probléma vele az volt, hogy nem tudott neki elég könyvet adni. Pál nagyon szeretett olvasni.

Amikor Agrippa király előtt védekezett, akkor Fesztusz így kiáltott fel: „Beleőrültél a sok tanulásba!” Pál a Cezáreai börtönben 2 éven keresztül csak olvasott és olvasott, és mindig, amikor valaki meglátta, akkor könyvekbe temetkezve látta őt. Egy tanító akkor az igazi, ha igazán szomjazik a tudásra, és soha nem hagyja abba a tanulást.

Alexandrosz, a rézműves, sok rosszat követett el ellenem. Megfizet neki majd az Úr cselekedetei szerint.

„Imádkozz azokért, akik kihasználnak”, de nem vagyok benne biztos, hogy Pál itt erre a fajta imádságra utal.

*Te is őrizkedj tőle, mert igen hevesen ellenállt a mi beszédeinknek.
Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki elhagyott. - Ne számítson ez bûneik közé!*

Minden barátja elhagyta Pált, és az első meghallgatása alatt, egyedül állt Néró előtt. A Biblia sorai alapján Pál első találkozása a kereszténységgel akkor történt, amikor ő azoknak az embereknek a ruháira vigyázott, akik Istvánt megkövezték. Mindez István

elképesztő tanubizonyysága után történt, amelyet a Szanhedrin előtt tett, és Pál is tagja volt ennek, ő is arra szavazott, hogy kövezzék meg.

A megkövezés alatt István felnézett az égre és azt mondta: „Atyám, ne számítsd ezt a bűneik közé.” Nagyon valószínű, hogy ez mély nyomot hagyott Pálban, és később, amikor a damaszkuszi úton találkozott az Úrral, akkor még élénken az emlékezetében volt az az ember, aki az Atyát kéri az ő nevükben, ahelyett, hogy szitkozódna, kiabálna azokra, akik megkövezik. Ez a szeretet és a megbocsájtás mintapéldája volt.

Pál itt ehhez hasonlóan írja, hogy remélem, az Úr nem számítja mindezt a bűneik közé.

De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a pogányok valamennyien meghallják azt. Azután megszabadultam az orozslán torkából.

Lehet, hogy Nérót hívja orozslánnak, de az is lehet, hogy az orozslánokkal teli arénáról beszél.

Amikor Pál Néró elé került, alkalmat talált arra, hogy előtte is hirdesse az evangéliumot. Mindig, amikor Pál letartóztatásai alkalmával a bírók előtt vagy Agrippa király előtt meg kellett jelenjen, akkor ezeket az alkalmakat mindig bizonyágtételre használta azért, hogy megnyerje őket Jézus Krisztusnak.

Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy „Üldözni fognak titeket, le fognak tartóztatni és amikor a bírók és királyok előtt álltok majd ne legyen gondotok arra, hogy mit fogtok mondani, mert abban az órában a Lélek megmondja majd, hogy mit kell mondjatok, és lehetőséget ad majd nektek arra, hogy bizonyágot tegyetek.”

Pál minden ilyen lehetőséget megragadott a tanubizonyyságra, és még Agrippa királynak is azt mondta

Hiszel-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.”

Agrippa így szólt Pálhoz: „Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztyénnyé legyek!”

Pál pedig így válaszolt: „Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nem csak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül.”

Agrippát is meg akarta téríteni a hitre.

Sem Pál, sem Lukács nem ír arról, hogy mit mondott Nérónak, de biztosak lehettek benne, hogy Néró esetében is ez volt a célja, mert tudta, hogy ha megnyeri őt Krisztusnak, akkor a kereszténység hatalmasat léphet előre.

De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a pogányok valamennyien meghallják azt.

Bizonyára a teljes evangéliumot hirdette Nérónak, és az egész udvar hallotta azt!

Meg is szabadít engem az Úr minden gonosztól, és bevisz az ő mennyei országába.

Meg is szabadította őt az Úr. Jézus mondta, hogy *Ne féljetez azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljetez, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában.”*

Pál pontosan tudta, hogy hogyan fogja őt megszabadítani az Úr, mert azt mondta, hogy „elérkezett az elköltözésének ideje.”

Hibás az az elképzelés, hogy a szabadulás csak a gyógyuláson keresztül jöhet, mert az Isten sokféleképpen meg tud minket szabadítani.

*Övé a dicsőség örökkön örökké. Ámen.
Köszönts Prizkát és Akvilát*

Lám, itt vannak ismét, még mindig Efezusban. Pál nagyon kötődött hozzájuk. Először Korintusban találkozott velük, aztán Efezusba mentek még Pál előtt és ott voltak vele az ottani szolgálata alatt. Velük nagyon szeretnék egyszer találkozni.

meg Onéziforosz háza népét.

Lehet, hogy őt is megölték Rómában, mert rátalált Pálra és szolgált neki a börtönben. Emiatt megölhették, hiszen itt nem őt köszönti Pál, csak az ő háza népét.

*Erasztosz Korinthusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban hagytam betegen.
Igyekezz a tél beállta előtt megjönni. Köszönt téged Eubulosz, Pudensz, Linosz, Klaudia és a testvérek mind.
Az Úr legyen a lelkeddel! Kegyelem veletek!*